

De (on)stuitbare opkomst van Mourade Zeguendi

Bestaat er iets als futurologie in het theater? Hugo Claus schreef in 1970 met *Tand om tand* een Uilenspiegel-variantie waarin een onafhankelijk Vlaanderen wordt geregeerd door het Kristelijk Socialisme. Vandaag bindt in *They eat people* van [Union Suspecte](#) en [Abattoir Fermé](#) de Herenigde Volks-Unie (HVU) de strijd aan met de Forza Flandria in een bitse verkiezingsstrijd om de president van een onafhankelijk Vlaanderen. Theater of comedy? Klaas Tindemans ging kijken.

19 AUGUSTUS: 'AGENDA'

ZOUZOU: We hebben vandaag vijf afspraken en we gaan die even overlopen. Oké?

MOURADE: Oké.

ZOUZOU: Eerst een korte *meet en greet* met de voorzitter van de Nationale bank, namelijk... (*doorzoekt papieren*)

JOOST: Coene, Luc Coene.

ZOUZOU: Luc Coene, juist. Gewoon een gesprek, over het begrotingstekort voor volgend jaar, en jij doet alsof je hem snapt. Daarna is er een korte persconferentie en wijs je die blonde van de vrt aan, ze zal links vooraan zitten. Ze zal naar een standpunt vragen over de vermindering van de koopkracht.

MOURADE: En wat is mijn standpunt?

JOOST: Dat je gelooft in de Vlaamse ondernemer en de verlaging van de belastingen.

MOURADE: Oké.

ZOUZOU: Dus wat ga je zeggen.

MOURADE: Meer Vlaams, minder belastingen.

ZOUZOU: Heel goed. Dan om elf uur word je verwacht aan de finish van Gent-Wevelgem. Er zullen weer camera's zijn, je negeert ze allemaal, behalve die van Sporza.

MOURADE: En wat zeg ik tegen Sporza?

JOOST: Dat je hier niet bent als politicus maar als sportliefhebber. En dat je enkele prachtige prestaties hebt gezien van de Vlaamse renners.

ZOUZOU: Na Gent-Wevelgem is er een lunchmeeting met de socialistische vakbond in Brussel. We hebben opgevangen dat er een paar Franstalige kranten zullen zijn en ze zullen ongetwijfeld vragen commentaar te leveren over de uitspraak van de ps.

MOURADE: Welke uitspraak?

JOOST: Ze willen de uitkeringen verhogen.

Chris Rock is de favoriete komiek van de Amerikaanse *president-elect* Barack Obama. Chris Rock schreef en regisseerde in 2003 *Head of State*, een komedie van twijfelachtige kwaliteit over een fictieve Amerikaanse president van Afro-Amerikaanse afkomst. Ik betrap mezelf soms op een zwak voor B-films over politieke trivia, en dus bleef ik kijken toen *Head of State* op een commerciële zender werd uitgezonden. De film is een vehikel voor de zelfingenomen strapatsen van hoofdrolspeler Chris Rock, een politieke nitwit die na de plotse dood van de echte presidentskandidaat en zijn *running mate* tot nieuwe kandidaat wordt gebombardeerd. Er zit een partijstrategie achter: deze karikatuur van Afro-Amerikaanse clichés moet met opzet verliezen zodat de partij ademruimte krijgt om vier jaar later een ernstige kandidaat te nomineren. Hoe het afloopt is voorspelbaar: deze mislukte hiphopper en zijn broer, een soort foute boksmanger, winnen de verkiezingen met de slogan 'The only thing white is the house'. Authenticiteit overwint, zogezegd, maar vooral de slappe r&b op de soundtrack is me bijgebleven. Hoewel, bijgebleven...

Wat maakt de presidentiële variant op het *from zero to hero*-thema zo populair bij makers

van routineuze comedy? Ivan Reitman, nog zo'n filmmaker die expert is in smakeloze onzin, maakte ooit *Dave*, over een charmante lookalike die wordt ingehuurd tijdens de buitenhuwelijks uitstapjes van de 'echte' president, die niet anders dan 'Bill' kan heten. 'Dave' ontpopt zich tot een veel populairdere versie van 'Bill' en ontmaskert alle complotten. Kan het allemaal nog onnozeler?

They eat people van Union Suspecte en Abattoir Fermé is geen dwaze komedie, hoewel de plot tot op een bepaald moment exact in dit B-filmschema zou passen. Na de zoveelste deadline die Yves Leterme heeft gesteld, valt zijn regering: een staats hervorming is de inzet van de verkiezingen. Het politieke landschap valt uiteen in twee rechtse stromingen: de Herenigde Volks-Unie (HVU) en Forza Flandria, een kartel van Lijst Dedecker, Vlaams Belang en Open v.l.d. De rest van de partijen is klaarblijkelijk verdampt, zeker in de loop van de verkiezingscampagne. De inzet van de verkiezingen is alleen de onafhankelijkheid van Vlaanderen en beide partijen mobiliseren de kiezers met heuse 'presidentskandidaten'. De HVU – de naam zegt genoeg: alle ex-vu'ers gezellig terug bij elkaar – schuift een merkwaardige kandidaat naar voren,